Torsdag den 10 oktober 2019

P9_TA(2019)0033

Sysselsättnings- och socialpolitiken i euroområdet

Europaparlamentets resolution av den 10 oktober 2019 om sysselsättnings- och socialpolitik i euroområdet (2019/2111(INI))

(2021/C 202/08)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av artiklarna 3 och 5 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget),

— med beaktande av artiklarna 9, 145, 148, 149, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 158, 165, 166, 174 och 349 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget),

— med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen om bättre lagstiftning ([1]),

— med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt kapitel IV (Solidaritet),

— med beaktande av FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning,

— med beaktande av FN:s mål för hållbar utveckling, särskilt mål 1, 3, 4, 5, 8, 10 och 13,

— med beaktande av kommissionens åtgärdspaket för sociala investeringar från 2013,

— med beaktande av de fem ordförandenas rapport av den 22 juni 2015 ([2]) *Färdigställandet av EU:s ekonomiska och monetära union*,

— med beaktande av rådets rekommendation av den 14 maj 2018 om den ekonomiska politiken i euroområdet ([3]),

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 12 juni 2019 *En fördjupad europeisk ekonomisk och monetär union: Bedömning av läget fyra år efter de fem ordförandenas rapport – Europeiska kommissionens bidrag till eurotoppmötet den 21 juni 2019* (COM(2019)0279),

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 5 juni 2019 *Europeiska planeringsterminen 2019 – Landsspecifika rekommendationer* (COM(2019)0500),

— med beaktande av kommissionens förslag av den 27 februari 2019 till rådets beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik (COM(2019)0151) och parlamentets ståndpunkt av den 4 april 2019 om samma ämne ([4]),

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 21 november 2018 *Årlig tillväxtöversikt 2019: För ett starkare EU i en osäker omvärld* (COM(2018)0770),

— med beaktande av den gemensamma sysselsättningsrapport som kommissionen och rådet antog den 15 mars 2019,

— med beaktande av kommissionens rekommendation av den 21 november 2018 till rådets rekommendation om den ekonomiska politiken i euroområdet (COM(2018)0759),

---

([1]) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.
([2]) https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/5-presidents-report_sv.pdf.
([3]) EUT C 179, 25.5.2018, s. 1.
([4]) Antagna texter, P8_TA(2019)0337.

Torsdag den 10 oktober 2019

— med beaktande av kommissionens rapport av den 21 november 2018 *Rapport om förvarningsmekanismen 2019* (COM(2018)0758),

— med beaktande av kommissionens rekommendation av den 3 oktober 2008 om aktiv inkludering av människor som är utestängda från arbetsmarknaden ([5]),

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 21 november 2018 om utkast till budgetplaner 2019: Samlad bedömning (COM(2018)0807),

— med beaktande av kommissionens förslag av den 22 november 2017 till rådets beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik (COM(2017)0677) och parlamentets ståndpunkt av den 19 april 2018 om samma ämne ([6]),

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 26 april 2017 *En europeisk pelare för sociala rättigheter* (COM(2017)0250),

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 26 april 2017 *Ett initiativ för bättre balans mellan arbete och privatliv för föräldrar och anhörigvårdare* (COM(2017)0252),

— med beaktande av kommissionens förslag till rådets rekommendation av den 13 mars 2018 om tillgång till socialt skydd för arbetstagare och egenföretagare (COM(2018)0132),

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 5 april 2011 *En EU-ram för nationella strategier för integrering av romer fram till 2020* (COM(2011)0173) och av de efterföljande genomförande- och utvärderingsrapporterna,

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2019/1158/EU av den 20 juni 2019 om balans mellan arbete och privatliv för föräldrar och anhörigvårdare och om upphävande av rådets direktiv 2010/18/EU ([7]),

— med beaktande av arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar av den 26 april 2017 *Taking stock of the 2013 Recommendation on "Investing in children: breaking the cycle of disadvantage"* SWD(2017)0258),

— med beaktande av kommissionens strategiska åtagande för jämställdhet 2016–2019 och europeiska jämställdhetspakten 2011–2020 och rådets slutsatser om detta av den 7 mars 2011 ([8]),

— med beaktande av barnomsorgsmålen för 2002 års Barcelonaprocess om att barnomsorg skulle tillhandahållas för minst 90 % av barnen mellan tre år och den obligatoriska skolåldern och för minst 33 % av barnen under tre års ålder senast 2010,

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 4 oktober 2016 *Ungdomsgarantin och sysselsättningsinitiativet för unga efter tre år* (COM(2016)0646),

— med beaktande av kommissionens förslag av den 14 september 2016 till rådets förordning om ändring av förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 om den fleråriga budgetramen för 2014–2020 (COM(2016)0604),

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 14 september 2016 *Stärkta europeiska investeringar för tillväxt och sysselsättning – Andra etappen av Europeiska fonden för strategiska investeringar och en ny europeisk yttre investeringsplan* (COM(2016)0581),

([5]) EUT L 307, 18.11.2008, s. 11.
([6]) Antagna texter, P8_TA(2018)0181.
([7]) EUT L 188, 12.7.2019, s. 79.
([8]) EUT C 155, 25.5.2011, s. 10.

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 10 juni 2016 *En ny kompetensagenda för Europa – Samarbete för att stärka humankapitalet, anställbarheten och konkurrenskraften* (COM(2016)0381),

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 2 juni 2016 *Europeisk agenda för delningsekonomin* (COM(2016)0356),

— med beaktande av paketet om cirkulär ekonomi (direktiven (EU) 2018/849 ([9]), (EU) 2018/850 ([10]), (EU) 2018/851 ([11]) och (EU) 2018/852 ([12])),

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 1 juni 2016 *Europa investerar igen – Utvärdering av investeringsplanen för Europa* (COM(2016)0359),

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 8 mars 2016 *Samråd om en europeisk pelare för sociala rättigheter* (COM(2016)0127), och bilagorna till detta,

— med beaktande av kommissionens vitbok av den 16 februari 2012 *En agenda för tillräckliga, trygga och långsiktigt bärbara pensioner* (COM(2012)0055),

— med beaktande av rådets slutsatser av den 7 december 2015 om främjandet av den sociala ekonomin som en viktig drivande faktor för ekonomisk och social utveckling i Europa,

— med beaktande av sin resolution av den 13 mars 2019 om den europeiska planeringsterminen för samordning av den ekonomiska politiken: sysselsättning och sociala aspekter i den årliga tillväxtöversikten 2019 ([13]),

— med beaktande av sin resolution av den 11 december 2018 om utbildning i den digitala eran: utmaningar, möjligheter och lärdomar för utformningen av EU:s politik ([14]),

— med beaktande av sin resolution av den 25 oktober 2018 om sysselsättnings- och socialpolitik i euroområdet ([15]),

— med beaktande av sin resolution av den 11 september 2018 om olika sätt att återintegrera arbetstagare efter skada eller sjukdom i sysselsättning av hög kvalitet ([16]),

— med beaktande av sin resolution av den 16 november 2017 om bekämpning av ojämlikhet som ett sätt att stimulera sysselsättning och tillväxt ([17]),

— med beaktande av sin resolution av den 24 oktober 2017 om minimiinkomstpolitik som ett sätt att bekämpa fattigdom ([18]),

— med beaktande av sin resolution av den 14 september 2017 om en ny kompetensagenda för Europa ([19]),

— med beaktande av sin resolution av den 19 januari 2017 om en europeisk pelare för sociala rättigheter ([20]),

— med beaktande av sin resolution av den 26 maj 2016 om ett könsperspektiv på fattigdom ([21]),

---

([9]) EUT L 150, 14.6.2018, s. 93.
([10]) EUT L 150, 14.6.2018, s. 100.
([11]) EUT L 150, 14.6.2018, s. 109.
([12]) EUT L 150, 14.6.2018, s. 141.
([13]) Antagna texter, P8_TA(2019)0202.
([14]) Antagna texter, P8_TA(2018)0485.
([15]) Antagna texter, P8_TA(2018)0432.
([16]) Antagna texter, P8_TA(2018)0325.
([17]) EUT C 356, 4.10.2018, s. 89.
([18]) EUT C 346, 27.9.2018, s. 156.
([19]) EUT C 337, 20.9.2018, s. 135.
([20]) EUT C 242, 10.7.2018, s. 24.
([21]) EUT C 76, 28.2.2018, s. 93.

Torsdag den 10 oktober 2019

— med beaktande av sin ståndpunkt av den 2 februari 2016 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om inrättande av ett europeiskt forum för att förbättra samarbetet när det gäller att förebygga och motverka odeklarerat arbete ([22]),

— med beaktande av sin resolution av den 25 november 2015 om EU:s strategiska ram för arbetsmiljö 2014–2020 ([23]),

— med beaktande av OECD:s och kommissionens initiativ *State of Health in the EU* ([24]) och den tillhörande rapporten *Health at a glance: Europe 2018* ([25]),

— med beaktande av kommissionens rapport 2018 om pensioners tillräcklighet: inkomsternas nuvarande och framtida tillräcklighet under ålderdomen i EU, som offentliggjordes den 26 april 2018,

— med beaktande av kommissionens åldranderapport från 2018 med ekonomiska och budgetmässiga beräkningar för EU: s medlemsstater (2016–2070), som offentliggjordes den 28 maj 2018,

— med beaktande av den reviderade europeiska sociala stadgan och Turinprocessen, som inleddes 2014 och som syftar till att stärka den europeiska sociala stadgans fördragssystem inom Europarådet och i dess förhållande till EU-lagstiftningen ([26]),

— med beaktande av sin resolution av den 8 mars 2011 om att minska ojämlikhet i hälsa i EU ([27]),

— med beaktande av de avslutande iakttagelserna från FN:s kommitté för rättigheter för personer med funktionsnedsättning (september 2015) i samband med Europeiska unionens inledande rapport till kommittén (juni 2014),

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/54/EG av den 5 juli 2006 om genomförandet av principen om lika möjligheter och likabehandling av kvinnor och män i arbetslivet (likabehandlingsdirektivet) ([28]), och av artikel 141 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen (1992) om principen om lika lön för kvinnor och män för lika arbete eller likvärdigt arbete,

— med beaktande av kommissionens strategiska åtagande för jämställdhet 2016–2019 och dess mål att som en prioriterad åtgärd minska pensionsklyftan mellan könen samt av kommissionens rapport från 2018 om pensionernas tillräcklighet,

— med beaktande av EU:s ungdomsstrategi för 2019–2027, som bygger på rådets resolution av den 26 november 2018, och Europa 2020-målet att minska andelen ungdomar som slutar skolan i förtid till mindre än 10 %,

— med beaktande av revisionsrättens särskilda rapport nr 5/2017 från april 2017 *Ungdomsarbetslösheten – har EU:s politik gjort någon skillnad?, En bedömning av ungdomsgarantin och sysselsättningsinitiativet för unga*,

— med beaktande av OECD:s rapporter med sysselsättningsprognoser för 2018 och 2019,

— med beaktande av den europeiska rättsakten om tillgänglighet,

([22]) EUT C 35, 31.1.2018, s. 157.
([23]) EUT C 366, 27.10.2017, s. 117.
([24]) https://ec.europa.eu/health/state/glance_sv.
([25]) https://ec.europa.eu/health/sites/health/files/state/docs/2018_healthatglance_rep_en.pdf.
([26]) https://www.coe.int/en/web/turin-european-social-charter/turin-process.
([27]) EUT C 199 E, 7.7.2012, s. 25.
([28]) EUT L 204, 26.7.2006, s. 23.

— med beaktande av rådets rekommendation av den 9 april 2019 om den ekonomiska politiken i euroområdet (2019/C 136/01),

— med beaktande av kommissionens årliga rapport för 2019 om sysselsättningen och den sociala utvecklingen i Europa,

— med beaktande av kommissionens rapport från 2019 om fattigdom bland förvärvsarbetande,

— med beaktande av rådets rekommendation från 2018 om tillgång till socialt skydd för arbetstagare och egenföretagare,

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1152 av den 20 juni 2019 om tydliga och förutsägbara arbetsvillkor i Europeiska unionen ([29]),

— med beaktande av artikel 54 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för sysselsättning och sociala frågor (A9-0016/2019), och av följande skäl:

A. Förhållandena på arbetsmarknaden i EU fortsätter att förbättras, huvudsakligen tack vare en längre period med ett positivt internationellt ekonomiskt klimat. Sysselsättningen fortsatte att öka och nådde 73,5 % under sista kvartalet 2018, med 240,7 miljoner sysselsatta, vilket är en ny rekordnivå. Sysselsättningsgraden i euroområdet har ökat från 66,5 % under 2017 till 67,4 % under 2018. Sysselsättningsgraden varierar fortfarande starkt mellan olika medlemsstater, regioner och befolkningsgrupper. Ökningen av sysselsättningsgraden har mattats av, och detta förväntas fortsätta. Om denna utveckling fortsätter kommer sysselsättningsgraden att nå 74,3 % 2020.

B. Det finns överhängande långsiktiga utmaningar, till exempel befolkningens åldrande, digitaliseringen och dess effekter på arbetsmarknaden, klimatförändringarna och det ohållbara utnyttjandet av naturresurser.

C. Sysselsättningsgraden har ökat kraftigt bland arbetstagare som är äldre än 55 år. Under 2018 uppgick sysselsättningsgraden i åldersgruppen 55–64 år i euroområdet till 58,8 %, vilket innebär att den fortfarande ligger betydligt under genomsnittet. Särskilt bland kvinnorna i denna åldersgrupp är sysselsättningsgraden lägre, 52,9 %. Befolkningsprognoserna förutspår ett ökande antal äldre arbetstagare. Befolkningsförändringarna påverkar pensionerna, hälso- och sjukvården och långtidssjukvården.

D. Det behövs effektiva strategier som täcker alla olika sysselsättningsformer och erbjuder arbetstagarna fullgott skydd mot utnyttjande, diskriminering och fattigdom.

E. En allt större andel av de förvärvsarbetande tillhör gruppen arbetande fattiga. Under 2017 löpte 9,4 % av alla förvärvsarbetande risk för fattigdom, medan nästan 20,5 miljoner arbetstagare levde i hushåll utsatta för fattigdomsrisk. För vissa befolkningsgrupper, särskilt deltidsarbetande, egenföretagare, visstidsanställda, yngre, lågutbildade och personer i ensamhushåll, är fattigdomsrisken, trots förvärvsarbete, betydligt högre, och denna risk har ökat avsevärt under de senaste åren.

F. Sysselsättningsklyftan mellan könen var 11,6 procentenheter 2018 och har knappt förändrats alls sedan 2013. I EU tjänar kvinnor i genomsnitt 16 % mindre än män, även om denna siffra varierar kraftigt mellan olika medlemsstater. Pensionsklyftan mellan könen uppgår till cirka 37,2 % bland pensionärer i åldrarna 65–79 år i EU28. Omsorgsansvaret är fortfarande ojämnt fördelat mellan kvinnor och män i EU.

G. Huvudansvaret för att ta itu med ungdomsarbetslösheten ligger fortfarande på medlemsstaterna. Det handlar då om att utveckla och genomföra regelverk för arbetsmarknaden, utbildningssystem och en aktiv arbetsmarknadspolitik.

H. Det totala antalet utförda arbetstimmar har sakta men säkert ökat sedan 2013. Fasta anställningar och heltidsanställningar blir allt vanligare, medan deltidsanställningarna gick tillbaka under 2018. Andelen deltidsarbetande i EU ökade från 15 % under 2002 till 19 % under 2017. Deltidsarbete var mycket vanligare bland kvinnor

([29]) EUT L 186, 11.7.2019, s. 105.

(31 %) än män (8 %) i EU under 2017. Antalet ofrivilligt deltidsarbetande är fortfarande mycket högt och omfattar nu 1,3 miljoner fler personer än under 2018. Andelen deltidsarbetande i EU ökade från 11 % under 2002 till 13 % under 2017.

I. Några medlemsstater står inför strukturella utmaningar på arbetsmarknaden, såsom lågt deltagande och bristande överensstämmelse mellan utbud och efterfrågan när det gäller arbetskraftens kompetens och kvalifikationer. Det finns ett växande behov av konkreta åtgärder för integrering eller återintegrering av icke förvärvsarbetande för att möta efterfrågan på arbetsmarknaden.

J. Arbetslösheten minskade i juni 2019 till 6,3 % i EU respektive 7,5 % i euroområdet. Arbetslösheten minskade för alla åldersgrupper och för både män och kvinnor. Arbetslösheten varierar fortfarande kraftigt mellan medlemsstaterna och skillnaderna i arbetslöshetsnivå mellan länder och regioner har fortsatt att öka sedan 2007. Ungdomsarbetslösheten är fortfarande oacceptabelt hög och uppgick i april 2019 till 14,2 % (att jämföra med 2018 års genomsnitt på 15,2 % i EU och 16,9 % i euroområdet), men är lägre än den var före krisen 2008. Skillnaderna mellan medlemsstaterna är på denna punkt mycket stora. I genomsnitt har varannan arbetssökande varit arbetslös i mer än 12 månader, och långtidsarbetslösheten uppgår till 3,8 % och är alltså fortfarande högre än före krisen, då den låg på 2,9 %. Arbetslösheten är särskilt hög bland personer med funktionsnedsättning.

K. Enligt Eurostat fanns det 8,973 miljoner undersysselsatta deltidsarbetande personer i EU28 under 2017. Dessutom stod 8,127 miljoner personer till arbetsmarknadens förfogande utan att söka arbete, och ytterligare 2,289 miljoner personer sökte arbete men kunde inte börja arbeta med kort varsel. Totalt sett innebär detta att det under 2017 fanns 19,389 miljoner människor i EU28 som befann sig i en arbetslöshetsliknande situation utan att räknas med i arbetslöshetsstatistiken, det vill säga nästan lika många som de som betraktades som arbetslösa (18,776 miljoner människor).

L. Både den horisontella och vertikala segmenteringen av arbetsmarknaden och situationen med fattigdom bland förvärvsarbetande kvarstår och drabbar i synnerhet kvinnor, lågutbildade, unga och äldre personer, personer med funktionsnedsättning, nationella, språkliga, etniska och sexuella minoriteter samt personer med invandrarbakgrund. Under 2016 uppgick sysselsättningsgraden bland personer med funktionsnedsättning till 48, 1 %, det vill säga avsevärt lägre än genomsnittet.

M. Långtidsarbetslöshet slår särskilt hårt mot ungdomar, ensamstående föräldrar, anhörigvårdare, långtidssjukskrivna, personer med funktionsnedsättning eller hälsoproblem, migranter och personer från etniska och religiösa minoriteter, vilka fortsättningsvis har det särskilt svårt att ta sig in på arbetsmarknaden och diskrimineras i alla etapper av arbetslivet.

N. Sysselsättning av hög kvalitet är en viktig faktor i bekämpandet av fattigdom och social utestängning. Det är viktigt att nå ut till alla de samhällsinvånare som befinner sig längst bort från arbetsmarknaden och som löper risk för fattigdom och social utestängning.

O. Andelen vakanser fortsätter att öka och obalansen mellan utbud och efterfrågan på arbetskraft är fortfarande en viktig orsak till arbetslösheten i många medlemsstater. Strukturella kompetensglapp och kompetensbrister ökar inom många sektorer, till exempel turismen, det traditionella hantverket och IKT-sektorn, där klyftan år 2020 mellan efterfrågan och tillgången på specialister i EU förväntas ha ökat till cirka 500 000. Trots oron över en växande kompetensbrist och allt större kompetensglapp är omkring 39 % av de anställda i EU överkvalificerade för de lågkvalificerade arbeten de hamnat i, utan att kunna komma bort från dem.

P. Enligt beräkningar som gjorts av Europeiskt centrum för utveckling av yrkesutbildning (Cedefop) matchade kompetensfördelningen inom arbetskraften i stort sett kvalifikationskraven på arbetsmarknaden under 2017, och arbetskraftsutbudet översteg efterfrågan när det gäller alla typer av kvalifikationer. Skillnaden var särskilt stor för låga och medelhöga kvalifikationer. Efterfrågan på utbildad arbetskraft kommer sannolikt att fortsätta öka och de senaste prognoserna från Cedefop visar att det mellan 2017 och 2025 kommer att skapas fler än 13 miljoner arbetstillfällen som alla kräver högre utbildning, medan de lågkvalificerade arbetena kommer att minska med nästan 6 miljoner.

Q. Prognoserna från Cedefop visar på en parallell kompetenshöjning både på efterfråge- och utbudssidan fram till 2025. Kompetensutbudet förväntas visserligen öka något snabbare än efterfrågan på kompetens – bl.a. förväntas den andel av arbetskraften som endast har högstadie- eller gymnasieutbildning att minska från 20,2 % 2017 till 16,8 % 2025. Andelen arbeten för personer med lägre utbildningsnivå förväntas sjunka från 18,4 % till 15,4 %. Denna parallella utveckling hindrar dock inte potentiella kompetensglapp, såsom överkvalifikation, från att uppstå.

R. Arbetsmarknaden är mycket fragmenterad och varje segment har sina egna särdrag.

S. Mer än var femte europé riskerar fattigdom och social utestängning. Vissa framsteg har gjorts med att uppnå fattigdomsmålet i Europa 2020-strategin, med en minskning på 5,6 miljoner sedan 2008, men målet att minska fattigdomen med minst 20 miljoner fram till 2020 är fortfarande långt ifrån uppnått då 113 miljoner människor fortfarande befinner sig i riskzonen. Fattigdomen är större bland utsatta grupper såsom barn, ensamstående föräldrar, personer med funktionsnedsättning och personer med kroniska fysiska och psykiska hälsoproblem, liksom också bland migranter, romer, etniska minoriteter, de långtidsarbetslösa och de hemlösa. Fattigdomen bland förvärvsarbetande ökar snabbt (9,6 %) och skillnader i fattigdom och ojämlikhet ökar i hela EU. Sociala transfereringar är mycket viktiga för fattigdomsminskningen i många medlemsstater, (med i genomsnitt 32,4 % under 2017, bortsett från pensioner). Denna effekt har minskat varje år sedan 2010 (förutom 2013) och skillnaderna mellan medlemsstaterna är stora.

T. Allmän tillgång till såväl bostäder som till hälso- och sjukvård av god kvalitet och till ett rimligt pris är ett grundläggande samhällsbehov.

U. Systemen för social trygghet är fortfarande inte heltäckande. Nya arbetsformer har uppstått, exempelvis plattformsarbete och egenföretagande, och socialskyddet som av tradition är avsett för arbetstagare med tillsvidareanställning på heltid måste sålunda moderniseras och anpassas. Framför allt personer i atypiska anställningar saknar ofta full tillgång till socialt skydd och många egenföretagare är inte alls täckta eller endast delvis täckta. Falskt egenföretagande fortsätter och orsakar osäkerhet, ovisshet och otrygghet, och det är särskilt utsatta grupper som berörs. Hinder för tillgång till socialt skydd inverkar menligt på de förvärvsarbetandes välbefinnande och på arbetsmarknadens funktionssätt.

V. EU:s ungdomsgaranti måste ytterligare förbättras, såsom Europeiska revisionsrätten rekommenderat i sin rapport, för att alla ungdomar utan arbete, yrkesutbildning eller utbildning ska få hjälp med sin situation.

W. Det finns skillnader i förväntad livslängd beroende på socioekonomisk status. Dessa skillnader återspeglar till stor del skillnaderna i exponering för riskfaktorer (även på arbetsplatsen), varvid det är mer sannolikt att icke tillgodosedda vårdbehov rapporteras från låginkomsthushåll än höginkomsthushåll. Det är därför viktigt att ytterligare främja och beakta hälsofaktorer i sysselsättnings- och socialpolitiken.

X. Kollektivförhandlingar på mellannivå verkar ge en mer sammanpressad lönestruktur. Kollektivförhandlingarnas svagare ställning i flera medlemsstater har sammanfallit med en ökning av antalet lågavlönade (alltså. personer som tjänar mindre än två tredjedelar av medianlönen).

Y. God psykisk hälsa är en utslagsgivande faktor för personligt välbefinnande. I EU:s medlemsstater hade mer än en av sex psykiska hälsoproblem under 2016. I alla medlemsstater är det betydligt mindre sannolikt att personer som uppger sig lida av kronisk depression är ute i arbetslivet.

Z. De totala kostnaderna i EU för psykisk ohälsa uppskattas till över 600 miljarder euro, vilket är mer än 4 % av BNP.

AA. Under 2017 kom hushållens disponibla bruttoinkomst per capita att i euroområdet överstiga nivån före 2008 års kris, låt vara att detta inte blev fallet i åtta medlemsstater eller i ett flertal regioner. Hushållens sammanlagda inkomster har ökat långsammare än BNP, vilket tyder på att inkomstökningen från återhämtningen bara delvis har nått ut till hushållen och att den senaste tidens tillväxt inte kommer alla till nytta. De genomsnittliga reallönerna är fortfarande lägre än före krisen i många medlemsländer, och under 2017 var reallöneökningen lägre än produktivitetsökningen. Inkomstskillnaderna hänger ofta samman med ojämlik tillgång till utbildning och socialt skydd.

Torsdag den 10 oktober 2019

AB. Enligt 2018 års Eurobarometer är den socioekonomiska situationen och miljöproblemen det som personligen oroar EU-medborgare mest.

AC. Globala utvecklingstrender såsom digitalisering och miljöomställning visar hur brådskande det är med en gemensam EU-strategi. Dessa globala utmaningar påverkar regioner och territorier på olika sätt. Den roll som den sociala dialogen, arbetsmarknadens parter och det civila samhället spelar är avgörande för en inkluderande övergång. I många medlemsstater deltar arbetsmarknadens parter fortfarande sällan i utformningen av politiken.

AD. De ekonomiska sektorer som står för nästan 90 % av de totala koldioxidutsläppen sysselsätter omkring 25 % av arbetskraften i EU. En omskolning av dessa arbetstagare är en viktig del i övergången till en hållbar ekonomi.

AE. En ambitiös klimatpolitik skapar sysselsättning och tillväxt och blir till nytta för välbefinnandet. Enligt prognoser kommer ett fullständigt genomförande av Parisavtalet att skapa ytterligare 1,2 miljoner arbetstillfällen i EU fram till 2030, utöver de redan förutspådda 12 miljoner nya arbetstillfällena.

AF. Endast 9 % av de landsspecifika rekommendationerna 2011–2018 har genomförts fullt ut, i 17 % av fallen har betydande framsteg gjorts, i 44 % vissa framsteg, i 25 % endast begränsade framsteg och i 5 % har inga framsteg alls noterats.

AG. Under 2019 har kommissionen utfärdat rekommendationer till 15 medlemsstater om att göra hälso- och sjukvården effektivare, mer tillgänglig och mer hållbar.

AH. De genomsnittliga boendekostnaderna och den finansiella överbelastningen har minskat i EU, men bristen på lämpliga bostäder till ett överkomligt pris är fortfarande ett växande problem i många medlemsstater. Under 2017 lade en av tio européer 40 % eller mer av hushållets inkomster på boendet.

AI. En välfungerande dialog mellan arbetsmarknadens parter är ett centralt inslag i den europeiska sociala marknadsekonomin, som stärker den sociala sammanhållningen och minskar konflikterna i samhället, vilket gynnar såväl arbetstagare och arbetsgivare som regeringar. Social dialog och kollektiva förhandlingar är avgörande för att man ska kunna utforma och genomföra en politik som kan förbättra arbets- och anställningsvillkoren.

AJ. Genom att arbeta för inkludering och framföra en rad olika åsikter vid utformningen av politiken bidrar civilsamhällesorganisationer på ett väsentligt sätt.

1. Europaparlamentet noterar att den ekonomiska situationen i EU visserligen för närvarande är gynnsam och att den totala sysselsättningen stadigt ökar, men att det fortfarande är viktigt att snabbt åtgärda ungdomsarbetslösheten liksom de problem som unga som varken arbetar eller studerar konfronteras med och att det fortfarande finns ett akut behov av förbättringar när det gäller långtidsarbetslöshet, segmentering av och ojämlikhet på arbetsmarknaden, inkludering av utsatta grupper, fattigdom bland förvärvsarbetande och produktivitet, särskilt i en situation när världsekonomin kan komma att bromsas upp eller börja gå tillbaka. Parlamentet beklagar djupt att reallöneökningen på unionsnivå fortfarande är lägre än vad som skulle kunna förväntas med tanke på den positiva utvecklingen på arbetsmarknaden och i ekonomin. Parlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram ett europeiskt system för återförsäkring av arbetslöshetsförmåner, för att skydda medborgarna och minska belastningen på offentliga finanser till följd av externa chocker.

2. Europaparlamentet noterar kommissionens landsspecifika rekommendationer 2019 och välkomnar att större fokus läggs på investeringar. Parlamentet noterar att nästan en tredjedel av rekommendationerna fram till 2018 inte har genomförts. Parlamentet noterar de avsevärda framstegen med genomförandet av rekommendationerna vad gäller lagstiftning som styr förhållandet mellan arbetsmarknadens parter och anställningsskydd. Parlamentet beklagar dock att det gått särskilt trögt med att genomföra de landsspecifika rekommendationerna inom områdena hälso- och sjukvård samt långtidsvård, och att det gått sämre med genomförandet av 2018 års landsspecifika rekommendationer än under tidigare år, och uppmanar med kraft kommissionen att sätta nödvändig press på medlemsstaterna, oavsett om de är medlemmar i euroområdet eller inte, för att de ska genomföra rekommendationerna. Parlamentet anser att framtidsinriktade reformer ovillkorligen måste genomföras för att stärka tillväxtpotentialen i EU:s ekonomi, så att social delaktighet stimuleras och de sociala rättigheterna och välbefinnandet för alla invånare i EU förbättras.

3. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att följa rekommendationerna om att flytta skattebördan från arbete till andra faktorer, där beskattningen är mindre skadlig för en hållbar tillväxt.

4. Europaparlamentet noterar att stora skillnader i sysselsättning kvarstår mellan länder, regioner och befolkningsgrupper, vilket skapar länder, regioner och befolkningsgrupper vars främsta eller enda konkurrensfördel på EU:s arbetsmarknad är låga löner och/eller dåliga arbetsvillkor. Parlamentet betonar att medlemsstaterna och kommissionen bör se till att en särskild sysselsättningspolitik genomdrivs som tar itu med de begränsningar och svårigheter som drabbar regioner med demografiska nackdelar, såsom avfolkningsregioner eller glesbefolkade regioner, och att tyngdpunkten särskilt förläggs till jordbrukssektorn, för att dessa regioner bättre ska kunna skapa sysselsättning och mervärde i landsbygdsområden. Parlamentet anser att uppnåendet av Europa 2020-målet om en sysselsättning på minst 75 % förutsätter ökad sysselsättning och högre inkomster, jämte insatser för skapande av anständiga arbetstillfällen.

5. Europaparlamentet beklagar djupt att hushållens disponibla bruttoinkomst per capita i många medlemsstater fortfarande ligger under nivån före krisen 2008. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att göra mer för att minska ojämlikheterna.

6. Europaparlamentet understryker att det behövs en välutformad arbetsmarknadspolitik och reformer som skapar sysselsättning av god kvalitet genom att åtgärder vidtas som säkerställer tillräckliga minimilöner och skälig ersättning, skyddar och främjar arbetstagares hälsa och välbefinnande, prioriterar återintegreringen av arbetslösa, främjar lika möjligheter och likabehandling av arbetstagare jämte arbetstagares rättigheter, även inom den offentliga sektorn, underlättar lika tillträde till arbetsmarknaden, socialt skydd för alla och arbetskraftens rörlighet, tar hänsyn till landsbygdsområden och isolerade områden och åtgärdar ojämlikhet och skillnader mellan könen.

7. Europaparlamentet noterar med stark oro dels den oacceptabelt höga ungdomsarbetslösheten i ett antal medlemsstater, dels den utsatta situationen för unga nyanställda arbetstagare. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att prioritera kampen mot ungdomsarbetslösheten och att fullt ut använda finansieringsinstrument såsom ungdomsgarantin, EU-program såsom Erasmus+ och skräddarsydda åtgärder för att åtgärda ungdomsarbetslösheten och främja ungdomars anställbarhet. Parlamentet beklagar att många européer ofrivilligt arbetar deltid och konstaterar att detta får negativa konsekvenser för deras sociala skydd.

8. Europaparlamentet noterar att kvinnors arbetsmarknadsdeltagande fortsätter att öka, men oroar sig över att sysselsättningsklyftan mellan könen har varit mer eller mindre oförändrad sedan 2013 och att sysselsättnings- och löneklyftan mellan könen fortfarande är stor. Parlamentet noterar med oro att kvinnor är överrepresenterade inom låglönesektorer och oftare har arbeten som de är överkvalificerade för. Parlamentet noterar att endast ett fåtal medlemsstater har vidtagit åtgärder för att komma till rätta med det könsmässiga lönegapet. Parlamentet uppmanar med kraft alla medlemsstater att göra mer för att minska det könsmässiga lönegapet och pensionsklyftan mellan könen samt de negativa incitamenten till arbete. Parlamentet uppmanar kommissionen att utfärda ett direktiv om insyn i lönesättningen för att snabbt stänga det könsmässiga lönegapet.

9. Europaparlamentet beklagar djupt att Barcelonamålen om tillgång till barnomsorg för 90 procent av barnen mellan 3 års ålder och skolpliktig ålder inte kommer att uppnås. Parlamentet uppmanar med kraft alla medlemsstater att göra mer för att förbättra balansen mellan arbete och privatliv och erbjuda ekonomiskt överkomlig barnomsorg, tidig barnomsorg samt långtidsvård. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att förbättra utbildningen och arbetsvillkoren för dessa tjänster (liksom för hälso- och sjukvården). Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att snabbt och fullt ut genomföra det nyligen antagna direktivet om balans mellan arbete och privatliv för föräldrar och anhörigvårdare, samt att uppmuntra fler män att ta ut betald familjeledighet.

10. Europaparlamentet noterar de landsspecifika rekommendationerna om att skapa en öppen, konkurrenskraftig och dynamisk inre marknad, något som är utslagsgivande för att man ska kunna stimulera produktiviteten, underlätta tillväxten och tillhandahålla arbetstillfällen. Parlamentet betonar här vikten av en rättvis fördelning av välståndsökningarna. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att stimulera produktiviteten genom reformer som får bort överdriven reglering. Parlamentet betonar att investeringar i hälsa och säkerhet på arbetsplatsen inte bara ger bättre kvalitet i arbetet och bättre välmående för arbetstagarna, utan även blir till nytta för den europeiska ekonomins produktivitet och konkurrenskraft.

11. Europaparlamentet påpekar att åldersdiskriminering på arbetsmarknaderna måste bekämpas, till exempel genom att klyftan mellan ungdomar och äldre generationer överbryggas, medvetenheten om likabehandlingsdirektivet ([30]) höjs, möjligheterna till livslångt lärande garanteras, pensionsklyftan motarbetas, liksom också genom stimulans till rörlighet och program för kompetensutbyte bland äldre EU-medborgare. Parlamentet noterar den åtskilligt mindre sannolikheten för att äldre och lågutbildade arbetstagare deltar i program för livslångt lärande. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att påskynda arbetet för att vända denna tendens. Parlamentet anser att man måste ägna mer uppmärksamhet åt äldre arbetstagare och åt politik som kommer att öka stödet och möjliggöra ett samhälle med livslång aktivitet, med särskild inriktning på arbetstagare över 50 år.

12. Europaparlamentet betonar att etnisk diskriminering på arbetsmarknaden måste bekämpas och att den etniskt betingade löne- och pensionsklyftan måste motverkas. Parlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta en långsiktig planeringsstrategi för att integrera etniska minoriteter på arbetsmarknaden, för att minska risken för utestängning. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att öka sina insatser mot diskriminering på grund av etniskt ursprung, minoritetstillhörighet eller språkligt minoritetsskap, genom att öka medvetenheten, genomföra mångfaldsstrategier samt samla in och analysera tillförlitliga, disaggregerade data om diskriminering.

13. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att öka sina ansträngningar för att de grupper som står längst från arbetsmarknaden ska komma in på den på nytt, såsom ensamstående föräldrar, anhörigvårdare, personer med långvarig sjukdom, funktionsnedsättning, hälsoproblem eller svår kronisk sjukdom, migranter och flyktingar samt personer från etniska och religiösa minoriteter, liksom för att de ska integreras bättre i samhället.

14. Europaparlamentet välkomnar framstegen i EU:s handikappstrategi 2010–2020, i synnerhet direktivet (EU) 2019/882 om tillgänglighet ([31]). Parlamentet betonar dock att det måste göras mer. Parlamentet beklagar djupt att personer med funktionsnedsättning fortfarande är genomgående missgynnade när det gäller anställning, utbildning och social delaktighet. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att fortsätta utarbeta särskilda åtgärder inom arbets-, utbildnings- och socialpolitiken för att säkerställa en effektiv integrering av personer med funktionsnedsättning, långvarig sjukdom och kroniska sjukdomar, inbegripet personer med psykosocial funktionsnedsättning. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att gå längre än till enbart stödåtgärder och skapa fler sysselsättningsincitament, bättre tillgänglighet och rimliga anpassningsåtgärder ([32]), också genom att dra full nytta av de möjligheter till ekonomisk och social delaktighet som digitaliseringen erbjuder.

15. Europaparlamentet noterar uppkomsten av nya anställningsformer, bland vilka märks den omställning som föranletts av digitalisering och automatisering. Parlamentet betonar att sådana trender samtidigt utgör både möjligheter och utmaningar. Parlamentet betonar vikten av strategier för livslångt lärande för att arbetstagarna bättre ska kunna förbereda sig inför omställningar på arbetsmarknaden. Parlamentet understryker den sociala dialogens betydelse, särskilt i samband med att det utvecklas ytterligare strategier för åtgärdandet av dessa utmaningar. Parlamentet konstaterar att denna omställning kan leda till fall av atypisk och osäker anställning. Parlamentet noterar med oro att tillgången till systemen för socialt skydd, bland annat i form av betald ledighet och betald semester, för personer i atypisk anställning och

---

([30]) Rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling (EGT L 303, 2.12.2000, s. 16).

([31]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/882 av den 17 april 2019 om tillgänglighetskrav för produkter och tjänster (EUT L 151, 7.6.2019, s. 70).

([32]) I FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning står följande: ”*skälig anpassning*” betyder nödvändiga och ändamålsenliga ändringar och anpassningar, som inte innebär en oproportionerlig eller omotiverad börda när så behövs i ett enskilt fall för att säkerställa att personer med funktionsnedsättning på lika villkor som andra kan åtnjuta eller utöva alla mänskliga rättigheter och grundläggande friheter. (Vänligen observera att begreppet ”skälig anpassning” i den svenska översättningen av konventionen används såsom motsvarighet till EU-termen ”rimliga anpassningsåtgärder”, övers. anm.). (https://www.regeringen.se/4ae1cb/globalassets/regeringen/dokument/socialdepartementet/funktionshinder/konvention-om-rattigheter-for-personer-med-funktionsnedsattning.pdf). I artikel 5 i direktivet om likabehandling står det följande: ”För att garantera att principen om likabehandling följs när det gäller personer med funktionsnedsättning ska rimliga anpassningsåtgärder vidtas på de områden som anges i artikel 3. Detta innebär att arbetsgivaren skall vidta de åtgärder som behövs i det konkreta fallet för att göra det möjligt för en person med funktionshinder att få tillträde till, delta i eller göra karriär i arbetslivet, eller att genomgå utbildning, såvida sådana åtgärder inte medför en oproportionerlig börda för arbetsgivaren. Om denna börda i tillräcklig grad kompenseras genom åtgärder som redan ingår i den berörda medlemsstatens politik för personer med funktionshinder bör den inte anses oproportionerlig.” (https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/PDF/?uri=CELEX:32000L0078&from=SV) På kommissionens webbplats står följande (inofficiell svensk översättning): ”Med rimliga anpassningsåtgärder avses alla förändringar av ett arbete eller en arbetsmiljö som behövs för att en person med funktionsnedsättning ska kunna ansöka om ett arbete, utföra det eller gå framåt i sitt arbete eller undergå yrkesutbildning.” (https://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=147).

egenföretagare är otillräcklig eller helt saknas. Parlamentet betonar att falskt egenföretagande är ett ihållande problem som måste åtgärdas. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att vidta åtgärder för att ta itu med dessa frågor, särskilt efter rådets rekommendation av den 6 december 2018 om tillgång till socialt skydd för arbetstagare och egenföretagare. Parlamentet välkomnar denna rekommendation som ett första steg, men betonar att mer behöver göras för att alla ska få tillgång till socialt skydd.

16. Europaparlamentet noterar att plattformsarbetet inom EU har ökat med över 25 procent de senaste två åren och nu omfattar upp till 5 miljoner arbetstagare, och att en tredjedel av alla plattformstransaktioner utförs över gränserna. Parlamentet påpekar att plattformsarbetare ofta inte täcks av systemen för socialt skydd. Parlamentet betonar att kommissionen och medlemsstaterna måste samla in bättre och mer harmoniserade uppgifter om antalet plattformsarbetare, samt om deras anställningsstatus, arbetsinnehåll och inkomster. Parlamentet efterlyser ett samordnat EU-initiativ, dels för att säkerställa att plattformsarbetare får tillgång till socialt skydd och garanteras alla sina sociala rättigheter och arbetstagarrättigheter, oavsett anställningsstatus, dels för att utsträcka kollektivavtalen till att gälla också för plattformsarbetare.

17. Europaparlamentet betonar att den nya kommunikationstekniken och flexibiliteten i organisationen av arbete ofta kan leda till längre arbetstider och överlappning mellan arbete, privatliv och fritid. Parlamentet påpekar särskilt att man måste införa en rättighet att inte vara digitalt uppkopplad och undersöka begreppen tidsfattigdom och självbestämmande när det gäller arbetstiden.

18. Europaparlamentet betonar att en förändring av utbildningssystemen är nödvändig för att man fullständigt ska kunna ta till vara de möjligheter som digitaliseringen och en grönare ekonomi erbjuder och utveckla de färdigheter, också ”mjuka” färdigheter och kompetenser, som krävs för att tillgodose kraven på arbetsmarknaden och hantera dagens och morgondagens ekonomiska, sociala och ekologiska utmaningar. Parlamentet anser att kompetensbrist och kompetensglapp kan utgöra stora investeringshinder. Parlamentet betonar att man för att möjliggöra förvärv av lämpliga färdigheter måste förbättra utbildningen, däribland yrkesutbildningen, och öka dess utbud, göra den mer inkluderande, mer överkomlig i pris och mer tillgänglig, samt förbättra det ömsesidiga erkännandet av kvalifikationer. Parlamentet betonar vikten av att företagen får incitament till att investera i yrkesutbildning. Parlamentet betonar att investeringar i utbildning är viktiga för den sociala sammanhållningen. Parlamentet betonar vikten av att ta tag i problemet med skolavhoppare. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att följa en dubbel strategi som går ut på att göra den ordinarie utbildningen inkluderande och erbjuda riktade program till de mest utsatta. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att investera mer i kompetenshöjning och omskolning och i heltäckande utbildning i digitala färdigheter, yrkesfärdigheter och entreprenörsfärdigheter, samt att uppmuntra till sådana investeringar, med beaktande av övergången till den digitala ekonomin och till en grönare ekonomi men även med beaktande av behovet av kvalificerade tekniska specialister i många länder och regioner. Parlamentet betonar att goda arbets- och anställningsvillkor är en avgörande faktor i att locka kvalificerade yrkesarbetare.

19. Parlamentet håller med kommissionen om att det krävs snabba insatser för att hantera digitaliseringen, att EU som helhet måste påskynda processen och att det behövs bättre samordning av unionens, medlemsstaternas och regionernas politik samt en sammanslagning av offentliga och privata resurser för att öka investeringarna och utveckla starkare synergier i den digitala ekonomin och det digitala samhället. Parlamentet betonar att man bör säkerställa effektiva och rättvisa digitala omvandlingar av tjänster och att ingen bör lämnas på efterkälken. Parlamentet betonar att program för digital kompetens bör ta upp frågor om integritet och uppgiftsskydd.

20. Europaparlamentet anser att klimatförändringarna och övergången till en grönare ekonomi är utmaningar som kräver stöd för att hjälpa samhället, arbetstagarna och företagen att anpassa sig så att de kan klara av dessa utslagsgivande omställningar, särskilt i de regioner som berörs mest, genom att förbättra utbildningen så att kompetensen anpassas och det skapas nya arbetstillfällen i miljösektorn och den digitala sektorn. Parlamentet efterlyser en tyngdpunktsförläggning framför allt till de mest utsatta grupperna i samhället, inbegripet personer som riskerar att hamna i fattigdom och/eller extrem materiell fattigdom.

21. Europaparlamentet framhåller att ett ökat utnyttjande av kompetens och ökad kompetensutveckling hänger samman med skapandet av mervärde och konkurrenskraft, och bör stå i centrum för den EU-politik som syftar till att främja ekonomisk tillväxt genom investeringar i kompetens. Parlamentet påpekar att kompetens visserligen är en nödvändig förutsättning för tillväxt, men att det inte räcker med bara kompetens. Parlamentet efterlyser därför kompletterande åtgärder, utöver investeringar i grundläggande utbildning, för att skapa och utforma arbetstillfällen av god kvalitet på arbetsmarknaden som kan utnyttja arbetstagarnas kompetens till fullo.

22. Europaparlamentet är bekymrat över det konstant stora antalet människor i Europa som saknar grundläggande räknekunskaper och läs- och skrivkunnighet, eftersom sådana kunskaper är ett grundläggande krav för aktivt samhälls- och arbetsmarknadsdeltagande. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att vidta kraftfulla åtgärder för att förbättra bestämmelserna om utbildning i grundläggande färdigheter, i synnerhet för samhällets mest marginaliserade grupper. Parlamentet understryker vikten av solida lösningar för validering av icke-formellt och informellt lärande, i syfte att garantera att färdigheter och kompetens erkänns på så bred bas som möjligt och främja flexibilitet mellan olika utbildningsvägar.

23. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att ge incitament och vidmakthålla tekniskt stöd för att öka möjligheterna att främja anständigt arbete för ungdomar genom sysselsättningsprogram och stöd till unga företagare via EntreComp samt program för lärlingsutbildningar av god kvalitet, jämte språkundervisning och yrkesutbildning, även i skolornas läroplaner i medlemsstaterna. Detta bör ske i nära samarbete med företagarnas och forskarnas värld, liksom också med andra relevanta berörda parter.

24. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att stärka och modernisera de offentliga arbetsförmedlingarna på varje territoriell nivå genom fortbildning av handläggare, införande av högt specialiserade rådgivare och handledare och genomförande av riktade strategier för varje kategori av arbetsmarknaden.

25. Europaparlamentet betonar att unionens sociala mål och ekonomiska mål bör prioriteras lika högt och tillförsäkras ekonomiska resurser inom nästa budget och att den europeiska planeringsterminen bör utökas med en social dimension under hela sin varaktighet, med deltagande av de behöriga organ i EU och medlemsstaterna som arbetar med socialpolitik. Parlamentet uppmanar eftertryckligen kommissionen dels att förbättra de landsspecifika rekommendationerna till euroområdets medlemmar genom att ta fram en matrisram där socialpolitik med anknytning till den europeiska pelaren för sociala rättigheter, såsom inkluderande tillgång till utbildning, hälsa, kost, sysselsättning, bostäder och bevarande av sociala rättigheter, analyseras för varje socialt segment, till exempel barn, ungdomar, äldre, minoriteter, migranter, funktionsnedsatta, så vi får en mycket mer exakt bild av den ekonomiska och sociala hälsan i medlemsstaterna, dels att undersöka möjligheten att utvidga denna nya komponent av de landsspecifika rekommendationerna till att omfatta länderna utanför euroområdet. Parlamentet påpekar att de landsspecifika rekommendationerna bör stå i konsekvens med EU:s ekonomiska och sociala mål samt miljömål, samt vara inbördes förstärkande snarare än motstridiga. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att fastställa en europeisk hållbarhetsstrategi för övervinnande av sociala, ekonomiska och klimatrelaterade utmaningar. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att, vid behov och efter utförd översyn, stärka de sociala rättigheterna genom att föreslå lagstiftning, även finansieringsinstrument, för att genomföra den europeiska pelaren för sociala rättigheter, inom de begränsningar som uppställs av deras respektive fördragsfästa befogenheter.

26. Europaparlamentet anser att det är av grundläggande betydelse att definiera och besluta om EU:s sociala dimension. Parlamentet anser att man med tanke på detta måste garantera rätten till anständiga levnadsförhållanden, lämpliga bostäder, ett effektivt och tillgängligt hälso- och sjukvårdssystem samt långtidsvård.

27. Europaparlamentet framhåller att en välfungerande social dialog är ett viktigt verktyg för att utforma arbetsvillkor, med deltagande av olika aktörer på olika nivåer, och skapar en balans mellan arbetstagarnas och arbetsgivarnas intressen samt bidrar till både ekonomisk konkurrenskraft och social sammanhållning. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att ytterligare stärka den sociala dialogen i hela Europa för att skapa en god balans i förhållandet mellan arbetsmarknadens parter och vid behov stärka möjligheterna till kollektiva förhandlingar.

28. Europaparlamentet beklagar djupt att fattigdomen fortfarande är oacceptabelt hög. Parlamentet understryker att fattigdomsrisken ökar när det går sämre för ekonomin. Parlamentet betonar att antalet människor som riskerar att drabbas av fattigdom eller social utestängning i EU visserligen fortsatte att minska 2017, men att ungefär 113 miljoner människor i EU och 74 miljoner i euroområdet fortfarande var i riskzonen 2017. Parlamentet beklagar att Europa 2020-målet om fattigdomsminskning högst sannolikt inte kommer att uppnås. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen och medlemsstaterna att vidta de åtgärder som krävs för att minska fattigdomen, däribland fattigdomen bland förvärvsarbetande samt fattigdomen bland utsatta grupper. Parlamentet understryker behovet av att utrota barnfattigdom och uppmanar kommissionen att föreslå lagstiftning för genomförandet av en europeisk barngaranti. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen och medlemsstaterna att främja en rättighetsbaserad strategi mot fattigdom grundad på integrerad aktiv inkludering som kombinerar genomförandet av grundläggande sociala rättigheter, tjänster av god kvalitet och arbetstillfällen med löner som ger en skälig levnadsstandard. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att utarbeta åtgärder och strategier i linje med den europeiska pelaren för sociala rättigheter för att tillgodose de sociala behoven hos dem som saknar tillträde till arbetsmarknaden.

29. Europaparlamentet betonar att anständiga arbetstillfällen, tillgång till fullgott socialt skydd oavsett anställningsförhållande eller typ av anställningskontrakt, lönetillväxt och resursstarka offentliga tjänster, däribland utbildningssystem, av god kvalitet, i förening med tillgängliga utbud av livslångt lärande i hög grad bidrar till att minska klyftor, fattigdomsrisk och social utestängning samt till att förbättra människors hälsa och välbefinnande. Parlamentet välkomnar att sociala

transfereringar i hög grad minskat fattigdomen. Parlamentet beklagar dock att detta inte återspeglas i alla medlemsstaters nationella politik. Parlamentet betonar vikten av en transparent utvärdering av Europa 2020-strategin, särskilt när det gäller fattigdomsminskning, och utvecklingen av en social och hållbar strategi efter 2020 som prioriterar fattigdomsutrotning och stöder genomförandet av den europeiska pelaren för sociala rättigheter och målen för hållbar utveckling genom meningsfulla dialoger med det civila samhället och personer med direkt erfarenhet av fattigdom, både på EU-nivå och nationell nivå.

30. Europaparlamentet konstaterar att under 2017 riskerade 9,4 % av alla anställda i EU att drabbas av fattigdom, och att fattigdomen bland förvärvsarbetande ökar i många medlemsstater. Parlamentet betonar att fattigdom bland förvärvsarbetande är ett grundläggande tecken på social orättvisa och anser det mycket viktigt att öka arbetstagarnas köpkraft, stärka kollektivförhandlingarna och fastställa ett starkt och harmoniserat system för rättigheter och skydd för alla former av arbete. Parlamentet uppmanar eftertryckligen medlemsstaterna att vidta kraftfulla åtgärder för att se till att människor har råd med ett värdigt liv för sig och sina familjer genom sina löner. Parlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en rättsakt som ska säkerställa att varje arbetstagare i unionen får en rättvis minimilön, som kan fastställas antingen i enlighet med nationella traditioner eller genom kollektivavtal eller rättsföreskrifter.

31. Europaparlamentet anser att de allt flera tillfälliga eller otrygga arbetstillfällena riskerar att bli en fara dels för pensionernas tillräcklighet, särskilt för de yngre generationerna som ofta gör avbrott i arbetslivet och således i sina inbetalningar till systemen, dels för de sociala trygghetssystemens stabilitet.

32. Europaparlamentet noterar den oroväckande utvecklingen med överansträngda bostadsmarknader i flera medlemsstater och de negativa konsekvenserna av detta, särskilt för låginkomsttagare och i vissa regioner. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att göra mer för att följa kommissionens rekommendationer (att minska flaskhalsar i utbudet, undanröja snedvridningar och minska ojämlikheter som orsakas av skattesystemet) och vidta åtgärder i enlighet med rekommendation 19 i den europeiska pelaren för sociala rättigheter.

33. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att bättre utnyttja planeringsterminen för att övervaka och stödja framsteg i fråga om bostäder till ett överkomligt pris och hemlöshet. Parlamentet uppmanar kommissionen att föreslå ett europeiskt regelverk för subventionerade och rimligt prissatta bostäder för effektiv samordning av medlemsstaternas åtgärder.

34. Europaparlamentet noterar att sociala tjänster samt hälso- och sjukvårdstjänster är viktiga hjälpmedel i kampen mot fattigdom och social utestängning. Parlamentet noterar med oro att en majoritet av medlemsstaterna har fått landsspecifika rekommendationer om att göra de offentliga hälso- och sjukvårdssystemen effektivare, mer tillgängliga och mer hållbara. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att fortsätta sina insatser för att säkerställa hälso- och sjukvårdssystemens tillgänglighet, överkomlighet, kvalitet och kostnadseffektivitet. Parlamentet betonar vikten av förebyggande och hälsofrämjande kampanjer, särskilt för ungdomar från missgynnade befolkningsgrupper. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna till investeringar som prioriterar förebyggande åtgärder i hälso- och sjukvårdspolitiken, och efterlyser aktiva hälsofrämjande kampanjer för både fysisk och psykisk hälsa. Parlamentet påminner om vikten av att underlätta återintegrering på arbetsmarknaden för personer i arbetsför ålder som återhämtar sig från sjukdom. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att investera i omsorgstjänster för människor under hela deras livscykel, att fortsätta arbeta för att barnomsorgsmålen från Barcelona 2002 ska uppnås och att ta fram omsorgsmål för äldre och personer i beroendeställning.

35. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att ta fram särskilda åtgärder för att följa upp den europeiska ramen för åtgärder för psykisk hälsa och välbefinnande och EU-kompassen för insatser för psykisk hälsa och välbefinnande. Parlamentet anser att dessa åtgärder bör omfatta främjande av psykisk hälsa och förebyggande åtgärder och vara samstämda med andra politiska instrument, för att minska de bakomliggande sociala bestämningsfaktorerna för psykisk hälsa.

36. Europaparlamentet betonar vikten av att unionens anslag noga övervakas och vid behov ses över, för att man ska kunna säkerställa en effektiv finansiering med EU:s mål som rättesnöre. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna till åtgärder mot allt missbruk, alla bedrägerier och all korruption som på något sätt berör EU-medel.

37. Europaparlamentet betonar vikten av att rekommendationerna från EU:s revisorer efterlevs.

38. Europaparlamentet anser att om vi ska kunna behålla och öka vår globala konkurrenskraft måste arbetsrätten i medlemsstaterna vara tydlig, enkel och flexibel samtidigt som höga arbetsrättsliga standarder upprätthålls.

39. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.